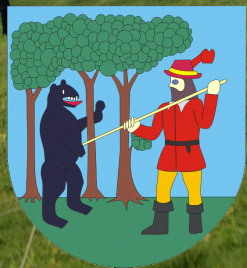

VĚTRNÍK

Listopad—prosinec 2020 ročník LII.
ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

ZS

Důležité kontakty:

Lucie Vaverková Strnádková – starostka: 724 178 338, 723 092 451
Jaroslav Nechanický – místostarosta: 724 180 027, 605 976 887

Zprávy z města

17. RM dne 6. října 2020

RM schvaluje

- uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene - služebnosti na stavbu č. č. IV–12 –4014806/VB/03, SM, Vysoké nad Jizerou, ppč. 525/1, pí. Fišerová - kNN na pozemcích ppč. 624/4 a 2253/8 v k. ú. Vysoké nad Jizerou, se společností ČEZ Distribuce, a. s. Děčín a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem této smlouvy.
- cenovou nabídku od Marcela Soldáta, IČ: 65708814, Jizerská 559, 513 01 Semily na provedení nátěru střešní krytiny na č. p. 279 ve Vysokém nad Jizerou, a to za cenu 173 819 Kč bez DPH s tím, aby bylo možné provést nátěr případně pouze falcované části střechy a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem smlouvy o dílo.
- cenovou nabídku společnosti PVK Projekt, s. r. o., IČ: 05705088, Hluboká 279, 511 01 Turnov na zpracování projektové dokumentace na rekonstrukci části vodovodu ve Sklenařicích a ve Staré Vsi za cenu 180 400 Kč bez DPH a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem smlouvy o dílo.

RM pověřuje

- místostarostu města Ing. Jaroslava Nechanického zajištěním projektové dokumentace a výkazu výměr na plynofikaci obou bytů v přízemí č. p. 292 ve Vysokém nad Jizerou a informováním E. Kopalové o postupu prací na zhotovení plynového topení.
- starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou řešením nepovolených staveb a stavební činnosti na území města.

RM bere na vědomí

- uzavření smlouvy číslo 7721336289 – pojištění obecné a profesní odpovědnosti za škodu mezi ÚCHR a PCH Vysoké nad Jizerou a pojišťovnou Kooperativa a. s. Praha.

18. RM dne 27. října 2020

RM schvaluje

- pronájem bytu 1+kk (přízemí) v domě s pečovatelskou službou panu Josefu Nečáskovi a pověřuje zaměstnance města Ivu Havelkovou sepsáním nájemní smlouvy.
- prodloužení nájmu nebytových prostor v č. p. 126 ve Vysokém nad Jizerou paní Evě Lánské o jeden kalendářní rok, tj. do 1. 11. 2021 a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem dodatku k nájemní smlouvě.
- prodloužení nájemní smlouvy v bytě v č. p. 366 ve Vysokém nad Jizerou do 31. 12. 2021 a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou podpisem nájemní smlouvy.

- předběžně možnost umístění čtyř RD a jejich připojení na kanalizaci a vodovod na pozemcích ppč. 623/1 a 623/2 v k. ú. Vysoké nad Jizerou (pro potřeby zpracování zástavbové studie).

- přílohu ke smlouvě č. 20242175 se společností SKS, s. r. o. Jablonec nad Nisou a pověřuje starostku města Mgr. Lucii Vaverkovou Strnádkovou jejím podpisem.

RM pověřuje

- vedení města, aby bylo v tuto chvíli zajištěno geodetické zaměření průběhu komunikace na ppč. 2253/1 v k. ú. Vysoké nad Jizerou a poté předloženy možné varianty řešení dopravního připojení pozemků na stávající komunikační síť.

Zprávy vedení města

Vážení spoluobčané,

druhá vlna koronaviru se přes nás přehlnala se omračující silou, jednu chvíli jsme podle údajů hygienické stanice měli devadesát nakažených, což je při třinácti stech obyvatelích celkem strážidelné číslo. Od té doby ale počet vytrvale klesá a v době psaní tohoto článku už nemáme skoro nikoho. Zato čísla v celém státě jsou zajímavá – každodenní počet nově nakažených sice poklesl na polovinu, ale na polovinu se snížil taky počet testů. Nebylo by nakažených náhodou dvojnásobek, kdyby se testovalo jako před měsícem? Anebo se netestuje, protože není zájem o testy? Tak proč je v tom případě odběrové místo v Jilemnici v neděli večer skoro plné až do příštího pátku? Nevím a nejspíš neví ani nikdo jiný, alespoň z obyčejných lidí ne. Stejně jako nevím, proč si v listopadu můžeme koupit zahradnické potřeby a nemůžeme koupit dětem zimní oblečení a boty. Ještě že je listopad letos teplý. Hospody jsou zavřené, tentokrát včetně výdejního okénka. Zaměstnavatele neničí ani tak nákaza, jako spíš nekončící karantény, tak se v práci bez roušky bojíme k někomu přiblížit. A ze soustavné izolace a sezení doma už nám straší ve věži. Otázkou je, jestli se dá očekávat konec nebo zlepšení – podle mě v nejbližších měsících ne anebo alespoň ne výrazné, ale uvidíme.

Palčivější otázkou je, co bude potom, až tahle šílenost skončí. Nůžky mezi

bohatými a chudými se totiž i u nás rozevírají čím dál víc. Inflace způsobená pumpováním peněz do oběhu se paradoxně projevuje tam, kde bychom to nečekali – obrovským zvýšením cen akcií a nemovitostí. Nás ve Vysokém zajímá především to druhé – jsme pro chalupáře atraktivní lokalitou a jistě jste si všimli, že se tady v současné době prodá skoro všechno a za nekřesťanské peníze. Kdo ví, třeba je to dobrá zpráva pro ty, co prodávají, ale nás tady na radnici to začíná děsit – množí se telefony ohledně budoucí výstavby na tom a tom pozemku, a kolik že se tam vejde baráků, my bychom chtěli tak nejlépe pro každý barák 200 metrů pozemku, ať jich tam nastavíme co nejvíc, rozprodáme a hodně vyděláme. Když to tak spočítám, v nejbližší době se tu chystá aspoň 10 nových rekreačních domů. Jenže – všechny tyhle nové domy potřebují nějakou infrastrukturu a většína stavebníků po nás požaduje to, co je pro nás nejcennější, totiž vodu. A jsme u jádra pudla. Letos je vody dost, ale co když zase přijde suchý rok? Budeme schopni pokrýt zvýšenou spotřebu, způsobenou stavbou rekreačních domů? Nota bene když teď ve Sklenářicích vyschla studna? Sice jen jedna z několika, ale byla to ta nejvydatnější, která dodávala vodu do Sklenářického vodojemu. Že nestihá sklenářický zdroj v suchých letech,

na to jsme zvyklí, ale letos, když se brodíme v blátě po kotníky, je to podezřelé. Co chybí ve Sklenaricích, musíme samozřejmě dopouštět ze zdroje vysokého, rozumějte z Rejdic. Do Vysokého pak teče o to méně. Protože je letos vody dost, Vysoké dopouštíme jenom z nového vrtu u vodárny a Farský potok „jede“ opravdu výjimečně. Nedá se ale spoléhat na to, že bude vody dost pořád a nedá se spoléhat na to, že bude příští rok stejný odběr – teď nefungují restaurace, hotely a skoro ani školy. Budeme tedy muset důkladně počítat.

Důkladně počítat ale budeme muset i plno dalších věcí, ovšem teprve tehdy, až budeme mít nějaké podklady. Až budeme vědět, kolik peněz nám přijde na daních a kolik budeme mít na investice. A jestli vůbec budeme mít na in-

vestice. Ale o tom slyšíte denně ve zprávách a čtete na internetu – zbytečně, protože všechno to zatím jsou jenom dohady. Tak je společně zkusme na chvíli hodit za hlavu a užít si Vánoce. Byť bude letos advent bez Svatokařeňského trhu a svařáku na náměstí. Doufáme, že se všechno vydaří tak, abychom mohli navštívit rodiny a vidět se s kamarády. Protože to je nejdůležitější součást Vánoc, ne vánoční nákupy.

Takže vám všem i letos za celý kolektiv pracovníků města i za celé zastupitelstvo přeji hlavně příjemné Vánoce. Ať jsou přesně takové, jaké si je právě teď přejete.

Lucie Vaverková Strnádková,

Změny v odpadovém hospodářství

Vážení spoluobčané, rekreanti, návštěvníci našeho města,

Počínaje novým rokem opět dojde ke změně v odpadovém hospodářství. Již nebude třeba zvlášť třídit kompozitní obaly – nápojové kartony (např. po džusech, mléku). Tyto obaly se budou moci odkládat i nadále pouze do žlutých pytlů, případně žlutých kontejnerů. Kdo ještě vlastní pytle oranžové, může je samozřejmě použít, jen si již nekoupí další. Stejným způsobem do žlutých pytlů bude možné likvidovat také PET láhve, samozřejmě sešlapané.

Zároveň dojde od 1. 1. 2021 společností Severočeské komunální služby, s. r. o. Jablonec nad Nisou ke zdražení svozu a likvidace komunálního odpadu, je tedy třeba počítat s tím, že za svoz a nákup známky nebo pytle bude cena vyšší.

Hnědý kontejner na biologicky rozlo-

žitelný odpad (BRKO) byl u hasičské zbrojnice umístěn jen do prvních mrazů. I nadále je umožněno občanům tento odpad odkládat k silu ZD Horal (prostor nad pilou pana Janouška). Žádáme vás tímto, abyste BRKO (listí, trávu, květiny ze zahrad a odpad rostlinného původu z kuchyní) odkládali do vyznačeného prostoru. Větve ke spálení je až do 30. 4. 2020 možné odkládat do prostoru za fotbalovým hřištěm.

Jelikož stále někteří likvidují vyprodukovaný odpad v rozporu s platnými předpisy, tak vás všechny opakovaně upozorňujeme, že všechny prostory, kde je možné jej odkládat, **jsou a budou monitorovány.**

*Ing. Jaroslav Nechanický,
místostarosta města*

*Zpracoval i tabulku
s výsledky voleb na straně 5*

**Pronajmu bezbariérový byt 1+0 v Jablonci n. Jiz.
lokalita bytovky Letná, volný ihned,
cena dohodou – levně, tel. 774546875**

Výsledky voleb do Zastupitelstva Libereckého kraje 2020 ve Vysokém nad Jizerou

Volební účast 49,52%

Strana	Okres č. 1 Vy- soké nad Jize-	Okres č. 2 Sklenařice	Okres č. 3 Třič	Okres č. 4 Stará Ves	Okres č. 5 Helkovic	Celkem	%
DSZ - Za práva zvířat	1	0	1	0	0	2	0,39%
Strana pro otevřenou společnost	0	0	0	0	0	0	0,00%
SPD	14	6	0	0	0	20	3,93%
Česká pirátská strana	37	5	6	3	0	51	10,03%
Starostové pro Liberecký kraj	210	39	23	9	2	283	55,70%
ODS	17	7	3	1	0	28	5,51%
Dělnická strana sociální spravedlnosti	0	0	0	0	0	0	0,00%
ČSSD	9	0	1	0	0	10	1,96%
ANO 2011	30	8	5	0	2	45	8,85%
Soukromníci a Svobodní	3	0	0	0	0	3	0,59%
Společně pro Liberecký kraj	14	3	0	1	0	18	3,54%
KSČM	15	2	2	0	0	19	3,74%
Trikolóra hnutí občanů	6	0	3	1	0	10	1,96%
Změna pro lidi a pro krajinu	3	0	0	2	0	5	0,98%
Rozumní - Petr Hannig - za spravedlnost a životní jistoty	7	1	0	0	0	8	1,57%
Pro KRAJinu	4	0	2	0	0	6	1,18%

Zdravotnictví

**Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie
Vysoké nad Jizerou**

Vás zve na benefiční

VÁNOČNÍ KONCERT

~~sobota 12. prosince 2020 v 18 hodin~~
v kostele sv. Kateřiny
ve Vysokém nad Jizerou

ZRUŠENO

**Z epidemiologických
důvodů není možné
koncert uspořádat.
Jakmile to bude možné,
můžete se těšit
na koncert náhradní.**

Vzpomínka na naši spolupracovnici, zdravotní sestru Pavlínu Nesvadbovou

Zdravotní sestra Pavlína Nesvadbová nastoupila do naší nemocnice ve Vysočém nad Jizerou v dubnu 2005. Byla pro nás velkou posilou.

Pracovala na záchrance v Semilech, jako sestra specialista jezdila s rychlou záchrannou službou.

V našem kolektivu si našla brzy své místo.

Byla šikovná a velmi oblíbená. Všichni si ji pamatujeme, jako krásnou, štíhlou modrookou a velmi milou blondýnku.

Pracovala u nás obětavě celých dva-

náct let bez jakýchkoliv problémů. Pak přišla smutná zpráva o vzácném onemocnění, které u tak mladé a zdravé ženy nikdo nečekal. Oblíbená kolegyně Pavlína musela skončit s prací zdravotní sestry a její stav se pak stále jen zhoršoval.

Velkou oporou jí po dobu nemoci a především ke konci života byla hlavně dcera Klárka.

S úctou a láskou vzpomínáme,
*kolektiv Ústavu chirurgie ruky
a plastické chirurgie
Vysoké nad Jizerou*

Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie a doba Covidová

Letošní rok je v mnohém výjimečný nejen pro Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie. Ještě v minulém roce byla představa světové pandemie spíše téma na vědeckofantastický román. První mimořádné události v čínském Wuchanu jsme vnímali jako něco velmi vzdáleného, ale záhy se ukázalo, že v dnešním světě bez hranic a rozsáhlými přesuny obyvatel odkudkoliv kamkoliv, je možné smrtícím virem zamořit velkou část zeměkoule bez použití jakýchkoliv chemických zbraní.

V každém případě příchod jarní vlny nákazy, přivezené většinou našimi lidmi vracejícími se z italských a rakouských Alp, znamenal nástup různých omezujících opatření, která mnoho lidí zaskočila.

V Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie jsme museli od 12. března zastavit plánované operace, několik zaměstnanců bylo v karanténách, řada sester musela zůstat doma se svými dětmi, když se zastavila výuka ve školách.

Situaci jsme přečkali a v době omezené operativy se nám podařilo dokončit dva nové aseptické operační sály s dospávacími pokoji a zprovoznit náhradní nouzový zdroj elektrické energie, který v nemocnici velmi chyběl.

Velkou komplikací bylo přehlášení více než 500 pacientů z období tří jarních měsíců na pozdější dobu až do konce roku 2020. S tím bylo spojeno mnoho administrativní práce a více než 2 500 telefonátů s pacienty.

Teprve od konce května se nám dařilo přejít postupně do normálního provozu. Kromě standardních a rutinních operací se nám podařilo udělat několik velkých mikrochirurgických operací po těžkých úrazech od rozbrušovacích pil, cirkulárek a motorových pil. Rovněž se nám podařila operační náhrada nefunkčního kloubu prstu ruky funkčním kloubem z prstu nohy.

Rozsáhlý výpadek velkého množství plánovaných operací se nám dařilo postupně dohánět, ale asi od poloviny září se začaly opět zvedat počty naka-

žených lidí. Nákaza se hodně rozšířila po koncertu Tomáše Kluse v Jablonci nad Jizerou a nevyhnula se ani nemocnici. U dvou pacientů byla po návratu z nemocnice na testech prokázána nákaza. Onemocněli i někteří zdravotníci a zaměstnanci, mnozí další byli v karanténě. Z preventivních důvodů jsme otestovali všechny zaměstnance a pak jsme testy opakovali ještě 2x. Ústav přesto pokračoval v provozu.

V polovině října nás hejtmán Libereckého kraje pan Martin Půta požádal o vyčlenění části lůžek, na které by mohli být přesunuti pacienti z velkých nemocnic, protože od začátku října začal v Libereckém kraji dramaticky narůstat počet nemocných s Covidem 19, kteří museli být hospitalizováni. Vyčlenili jsme pro tyto účely 15 lůžek. Všechny větší nemocnice měly záhy vyčerpánu téměř celou kapacitu lůžek intenzivní péče a stále více lékařů a sester ve větších nemocnicích bylo nakažených. V souvislosti s nákazami jsme byli nuceni přistoupit k regulaci vstupu do prostor nemocnice, aby se pacienti nehromadili na chodbách a v čekárně. Pacienti jsou zváni na pevně dané termíny. Mnohdy jsou tato opatření vnímána s velkým nepochopením.

Pro účely kontroly vstupu do nemocnice jsme zřídili v prostorách vstupu do nemocnice recepci, kde se přicházejícím pacientům měří teplota a vyplňují se prohlášení o bezinfekčnosti.

Koncem října byl náš ústav opětovně požádán vedením kraje i samotnými nemocnicemi o výpomoc po dobu krizového stavu. Vyčleněná lůžka pro nemocné pacienty s Covid 19 využita nebyla, ale od začátku listopadu nastoupily dvě naše anesteziologické sestry na oddělení ARO v nemocnici v Jablonci nad Nisou, dva naši mladí lékaři do Krajské nemocnice v Liberci, 6 sester a 2 sanitáři do nemocnic v Jilemnici a v Semilech a jedna sanitárka do Domova pro seniory v Semilech. Součástí naší výpomoci bylo i zapůjčení 5 monitorů základních životních funkcí do Krajské nemocnice v Liberci.

Dne 26. října vydala vláda ČR mimořádné opatření ministerstva zdravotnictví, kterým zakázala příjem neakutních pacientů na plánované operace. Přesto u nás zůstaly v provozu ambulance a pohotovostní služba pro úrazy.

Věříme, že s poklesem počtu nových případů nález se opět vrátíme

k plnému provozu co nejdříve.

Bohužel, kvůli epidemické situaci nebudeme v letošním roce moci uspořádat tradiční adventní koncert v místním kostele a doufáme, že nám to situace dovolí v příštím roce.

Děkuji všem našim zaměstnancům, především zdravotníkům, že i v těžké době zvládají svou práci s plným nasazením. Zvláštní poděkování pak náleží

všem, kteří vypomáhali v kritickém období velkým nemocnicím v Jilemnicích, Semilech, Jablonci n. Nisou a v Liberci a v Domově pro seniory v Semilech.

Všem našim zaměstnancům i občanům přeji klidné prožití adventní doby a hodně zdraví.

*Ing. Ludvík Hovorka
ředitel*

Školní okénko

ZŠ

Projekt věnovaný přírodě

V září jsme se po velmi dlouhé době zase všichni sešli ve škole a hned jsme se pustili do práce, která nám v jarních měsících utekla. K ní patří i školní projekty.

V rámci celorepublikové akce „Ukličme Česko“ se celá škola účastnila úklidu Vysokého nad Jizerou a jeho okolí. Každá třída měla svůj úsek, který prošla. Žáci se snažili nevynechat žádnou skulinku, žádný kouteček, kde by se mohly vyskytovat nějaké odpadky. A tak byla i spousta zajímavých úlovek. Např. stará sedačka, turistická cedule aj. Akce byla součástí plánu environmentální výchovy ve škole. Akcí škola zároveň pojala jako součást školního projektu - spojila sběr odpadků s exkurzí do čističky odpadních vod a projekt zaměřila na téma Voda jako dárcé života a nositel zkázy. V této první části se žáci dozvěděli spoustu zajímavých věcí. Exkurzí čističky s odborným výkladem nás provázela pan Robert Nesvadba, kterému patří velký Dík. Na všetečné otázky typu, jak taková čistička vůbec funguje a k čemu je dobrá, trpělivě odpovídal, a to i několikrát za den. S každou třídou byl totiž zvlášť a početné třídy byly dokonce rozdělené na dvě skupiny. Akce Čistička byla zakončena ve třídách společným

povídám o tom, co se žáci dozvěděli, co nového se naučili a jaké zkušenosti získali.

Další částí projektu se zabýval badatelský klub při naší škole. Aby děti na vlastní oči uviděly ničivou sílu vody, obě vedoucí klubu zorganizovaly sobotní turistický výlet na protrženou přehradu na Bílé Desné. Trasa je za-

vedla i na přehradu Souš, kde si společně ukázali, jak vodní nádrž funguje, k čemu je v krajině vlastně dobrá a jak slouží coby dárcé života. Na protřžené přehradě si připomněli události ze září roku 1916, kdy přinesla voda do vesnic pod přehradou zkázu a smrt. Cestou účastníci mijeli i vodopády Černá Desná, kde zase ocenili, jak si krásně dokáže s vodou pohrát sama příroda. Vodu si všichni užili i cestou, protože celou dobu pršelo, zaslouží si ale i uznání, protože v těchto podmínkách urazili pěšky 20 kilometrů.

Projekt po uzavření škol pokračuje distančně tak, že děti zpracovávají pří-

běh protřžené přehrady očima nejrůznějších účastníků této události (např. dítě, dělník...), z těchto příběhů a fotografií z výletu potom vznikne koláž, se kterou se badatelský klub zúčastní soutěže Máme rádi přírodu, kterou vyhlásilo hnutí Brontosaurus.

Dále děti v rámci projektu jako dobrovolný úkol sledují spotřebu vody v domácnosti a výdaje za ni v rámci určitého období. Samy potom mají navrhnout, kde a jak by se dalo vodou šetřit. Cílem projektu je, aby si uvědomily, jak důležitou a dvojsečnou roli hraje voda v životě každého z nás.

J. Sajdllová a R. Farská

ISS

Soutěž opravářů lesnických strojů

Ve dnech 16. a 17. září 2020 se konala celostátní soutěž Opravář Junior 2020. Soutěž je organizovaná každý rok, letos ji připravila střední odborná škola lesnická a strojní Šternberk.

Obvykle soutěž probíhá na začátku května, letos vzhledem k situaci s koronavirem byla přesunuta na podzim. Účastní se jí žáci třetích ročníků oboru

Opravář lesnických strojů. Za naši školu soutěžili tři žáci.

Soutěž probíhala v sedmi disciplínách: svařování metodou 135 (MAG), jízda zručnosti, pneuservis – výměna pneumatiky, ruční výroba závitů, výměna řetězu motorové pily, test odborných znalostí. Disciplíny se hodnotí jednotlivě a hodnotí se i výsledný čas.

Naši žáci se svědomitě připravili, i když byli teprve na začátku třetího ročníku. Jejich svědomitost byla vidět na výsledcích. Umístili se na prvních třech místech:

1. Štěpán Slavík ze Sklenařic
2. Lukáš Láska z Lomnice nad Popelkou
3. Lukáš Novák z Velkých Hamrů

Odměnou jim byly hodnotné ceny od sponzorů soutěže (např. STIHL, Oregon, Olomoucký kraj...).

Soutěže se účastníme každý rok a naši žáci se pravidelně umisťují na předních místech.

Ostudu neudělal ani pedagogický doprovod při noční soutěži.

Ing. Jiří Šimůnek

Distanční způsob vzdělávání vzal učitelům výhodu domácího hřiště. A to je dobře.

Vydeme-li z předpokladu, že každý člověk dříve či později začne vnímat prostředí, kde pracuje, jako blízké, tedy domácí, tak v případě učitelů je tímto místem instituce i budova školy, jejich třída, učebna. Je to místo, kde by se měl učitel orientovat lépe než studenti, kde by měl být lídrem, aby své žáky mohl tímto časoprostorem pro-

vést s co nejmenšími ztrátami a s co možná nejlepším výsledkem samotného vzdělávání. K tomu by mu měl pomáhat společný cíl, který si však studenti často neuvědomují, ale i školní řád, kterým se snaží vymáhat proces učení. Vě sportovním slangu tedy hraje doma.

Teď sice učíme z domova, ale hraje-

me venku, protože prostředí sociálních sítí je našim žákům jednoznačně bližší, umí se v něm lépe pohybovat, jsou doma přímo i nepřimo. Mluvim o interakci v konferenčních lekcích, hodinách, kdy využíváme produkt Microsoft 365, např. aplikaci Teams, která je lokální síť. A učitel je v síti, i když se tomu třeba pár let úspěšně bránil. Nemá pevnou půdu pod nohama, protože je zamotaný a nikoho nevidí. Má omezené možnosti hlídat výtržnosti, kopírování odpovědí v testech a vůbec nekorektní chování žáků. A když má potřebu „plnit své poslání“ působením na více smyslů, a tedy „jede na kameru“, tak ho všichni sledují a pište si, že když budou chtít, bude se potit. Může to pak vypadat třeba takhle: „Co to je za zvuky? Vypni to! Kdo to dělá? Proč tě nevidím? Čemu se směješ? Kdo to smažal? Kam jsi to poslal? Slyšíte mě? Je tam někdo?“

No a když hrajete venku a nemůžete

se spolehnout na domácí prostředí, musíte se lépe připravit a lépe reagovat. Soupeři pak nezbývá než vás respektovat a podat taky lepší výkon. Ale škola není sportovní utkání, přestože k tréninku by se přirovnat dala. Tady proti sobě nehrají dva týmy, i když se to tak někdy může jevit. Pokud by se to zdálo žákům, je to naše chyba. Pokud by se to zdálo nám, je to ještě horší. Nejsme jejich soupeři, ale trenéři, abych se vrátil k celé metafoře. A my jim to teď musíme dávat najevo častěji a trpělivěji. Oni pak budou tolerantnější a třeba budou i hledat naše zadání. Podmínky se změnily, krizí se teď učíme všichni společně, a to by nás mělo spojit, abychom si to pak ve škole, až to všechno přejde, mohli zase pěkně rozdat!

Rozumějte, rozdat testy...

*Za učitelský sbor
ISS Vysoké nad Jizerou
Mgr. Petr Skalský*

Příspěvky čtenářů

Čtení na pokračování od Alenky Mátlové, roz. Farské

Kapitola 4.

Ke kulturnímu životu v městečku patřilo nerozlučně ochotnické divadlo. Mělo tu více než stoletou tradici a vlastní budovu „Krakonoš“ - ale co bylo nejhlavnější - stálý, nesmírně obětavý kádr divadelních ochotníků, kteří na Vánoce a na Velikonoce a někdy i v letních prázdninách nacvičili nějakou divadelní hru. Hráli dramata, veselohry, operety starých známých autorů, ale i věci zcela nové a nutno dodat, že měli i mnoho stálých a vděčných diváků z městečka i širokého okolí.

Nikdy mi nevymizí z paměti velikonoční svátky, kdy jsem jako desetileté děvčátko měla možnost s nimi nacvičovat hru spisovatele Zdeňka Róna, místního rodáka, „My všichni“. Byl to divadelní kus prodchnutý láskou autora k jeho rodnému kraji, sympatií

s chudými, pracovitými lidmi, kteří jsou zvyklí denně zápasit o skývu chleba. Řídícím motivem byla vzájemná soucinnost mezi měšťáky a horaly, bez třídní nenávisti, bez závisti - tak jako nezávidí strom ptáku a pták stromu. Ne tvrdá realita, ale spíše tak, jak by to mělo být. Hrála jsem holčičku z chudé rodiny na horské samotě, která musí pomáhat své mamince navlékat korále. Bylo to pro mne velice snadné, hrála jsem to, co jsem denně viděla kolem sebe. - Nikdy nezapomenu na krásný herecký výkon slečny Boženy Šádkové, která hrála mou maminku. Měla bezesporu talent a kdyby vyrostla v jiném prostředí, nebyla by jistě tou zručnou švadlenou, jak jsme ji všichni znali v civilním životě, ale nejspíše vynikající herečkou.

A ještě na jiný divadelní kus si ráda vzpomínám – na Wintrova „Nezbedného bakaláře“. Hlavní roli v něm hrál pan ředitel školy Karel Cíhal. Hordu žáků – studentů, které měl v této hře na povel, si vybral samozřejmě z řad žáků naší školy. Měla jsem ohromnou radost, že jsem byla mezi

nimi. Pan ředitel byl výborný herec a režisér, který uměl všechny kolem sebe strhnout k maximálnímu výkonu. Jak nadšené jsme tehdy zpívali nejen latinské Te Deum, ale i hezkou, veselou písničku „Jdeme vesele do nového světa“ - tehdy, ve válce, na prahu čtyřicátých let!

Kapitola 5.

Ucítím-li za podvečera na začátku léta nádhernou vůni mateřídoušky, ihned se mi do vzpomínek vloudí svatojánské ohně v předvečer svátku Jana Křtitele. Jak jsme sháněli po domě kdejaké ometené koště a za soumraku běželi malý kousek za město k Márinovu kříži. Tam již byla obvykle připravena hranice suchého kletí a dřeva, kterou tam předem přichystala odrostlejší mládež. Zapraskal oheň, vyšlehly plameny, které podpálily četná košťata. Ta – sršící jiskrami – nám vzlétla nad hlavami, obratně roztočena a vyhozena mladou chasou co nejvýše. Hranice vzplála, žhnula, daleko viditelná, za veselého křiku přihlízejícího davu:

„Leť, čarodějnice, leť!“ A současně se rozhořely ohně i na kdekterém okolním vrchu a plápolaly dlouho do noci na oslavu přicházejícího léta.

Pro menší děti tato svatojánská noc mívala ještě jiné potěšení: nadílku od svatého Jana. Musely mu ovšem do večera připravit „postýlku“, bělostný polštářek vycpaný mateřídouškou a svrchu ozdobený polním kvítím, případně drobnými obrázky svatých z poutí. Na této postýlce se přes noc objevila nadílka: většinou bombóny nebo čokoláda. Nu, ta měla ovšem zcela nebeskou příchut' – docela jinou a lepší než ta z místní cukrárny!

Kapitola 6.

Nesmím ovšem zapomenout ani na veliký svátek – slavnost Božího těla – devět dnů po svatodušních svátcích, ve čtvrtek po Trojiční neděli, jímž se otvírala brána léta. Pro školáky ovšem s prázdninami již na dohled.

V předvečer se celé náměstí rozvonělo mladými břízkami, jimiž byly obloženy téměř všechny domy. Ve čtyřech rozích náměstí byly postaveny oltáře, od časného rána pokryté vyšíváními bělostnými ubrusy, obrazy svatých, květinami a svícemi. Brzy po deváté hodině za hlaholu zvonů vyšel z kostela slavnostní průvod s hudbou, s družičkami ve světlých letních šatičkách s košíčky plnými „třepatinek“ z lučního kvítí i květů ze zahrádek, kde v té době právě rozkvétaly krásné červené pivňonky. Kvítí dívanky pilně sypaly na cestu před Nejsvětější svátostí, kterou nesl pod nebesy slavnostně oděný pan

děkan.

Následovalo postupně zastavení u oltářů, kde se pan děkan vroucně modlil:

„Od moru, hladu a války --- od metly zemětřesení.“ --- a lahodný ženský pěvecký sbor každou prosbu doplnil: „Ochraň nás, pane Ježíši Kriste!“ Prosby s vůní kadidla se vznášely k nebi – vytvářejíce neopakovatelnou atmosféru tohoto svátečního dne.

„A maminko, co je to zemětřesení?“ zeptala jsem se, když jsme přišly domů. „No, to se země opravdu třese, puká, boří se domy, lidé utíkají před padajícími zdmi, mnozí jsou zraněni a někteří i přijdou o život.“ Když ale maminka uviděla můj vyděšený pohled, ihned dodala, „ale neboj se. Tahle pohroma přichází k lidem, kteří bydlí u moře, sem k nám nepřijde. My se ale musíme aspoň modlit za ty nešťastné lidi tam.“

To jsem chápala a moji dětskou dušičku do toho poněkud upokojilo.

Dopolednem však svátek Božího těla zdaleka neskončil. Odpoledne se v městském parku konal Dětský den, na který jsme se dlouho těšili. Předem ho ohlašovaly plakáty s velikými nápisy „Dětský den“ vylepené na všech návěstních tabulích. A bylo věru nač se

těšit: bohatá tombola, závodění v pytlích, houpačky, maňaskové divadlo – a těch cukrovinek a mlsů, - a co všechno ještě, co dětská srdíčka těší. Odpoledne nám uteklo jako voda a po něm přišlo jen ještě několik všedních dnů, konec školního roku a již nastal vytoužený čas letních prázdnin.

Pokračování příště

Církev

Církev československá husitská

Milí čtenáři Větrníku, v době, kdy píšu tyto řádky, netuším, jako ostatně my všichni, jak se bude boj s epidemií koronaviru nadále vyvíjet. Tudíž nemožu ani odhadnout, kdy se život začne vracet do normálnějších kolejí. Ani to, zda v dohledné době můžeme v oblasti fungování církvi očekávat případné rozvolnění omezení či další posun k lepšímu. Během několika dní na přelomu září a října jsme se vrátili do navlas stejné situace, jakou jsme zažili na jaře. I pro činnost církvi znovu platí opatření o omezení pohybu a shromažďování. Nemohou se konat veřejné bohoslužby ani jiná setkání. Povolena je pouze individuální duchovní služba (pastorační i svátostná) v počtu dvou osob. Jediná výjimka platí pro pohřby a svatby, kde je stanoven limit deseti účastníků.

Ani jedno ze shora uvedeného však neznamená, že se služba naší církve v této době zastavila. Společně s kolegyní Ditou Baškovou jsme non-stop k dispozici na telefonu nebo formou internetu k pastorační službě. Zájemcům posíláme v neděli místo bohoslužby alespoň napsané kázání a modlitby, zpravidla emailem, ale rádi jej i vytiskneme a doneseme například do schránky. Kdykoli je možné se domluvit na individuálním setkání na faře nebo formou návštěvy. Rádi pomůžeme například seniorům se zařízením nákupů, donáškou a dalšími podobný-

mi službami. Úřední hodiny farního úřadu nejsou zrušeny. Každou neděli konám v kapli na faře ve Vrchlabí samoslužbou neveřejnou bohoslužbu a poté od 10 do 11 hodin je možné individuálně přijít k podávání přijímání. Tuto službu rád nabízím i pro Vysoké. Případní zájemci se na mne mohou kdykoli obrátit na níže uvedených kontaktech.

Před několika dny jsme vzhledem k situaci museli poprvé po letech vynechat ekumenickou bohoslužbu na hřbitově v den památky zesnulých. Nyní s napětím vyhlížíme situaci směrem k blížícímu se Adventu a vánočním svátkům. Jakkoli to vypadá, že například kulturní akce asi nebudou možné, budeme se snažit, pokud to jen trochu půjde a okolnosti to dovolí, nabídnout alespoň bohoslužebný program v malých skupinkách ve sváteční dny. O vývoji situace budeme samozřejmě obvyklým způsobem (nástěnky, internet, telefon) včas informovat.

Přejeme všem co nejvíce trpělivosti, odvahy a naděje v lepší budoucnost pro podzimní dny tohoto neobvyklého roku a doufáme, že se co nejdříve budeme znovu setkávat nejen ve Vysokém.

Vladimír Hraba, administrátor
Tel.: 721 606 876
e-mail: hraba.v@seznam.cz

ZIMNÍ NABÍDKA PALIV

HNĚDĚ UHLÍ: - ořech 1, ořech 2, kostka (Ledvice – Bílina)
- ořech 1, ořech 2 balené v pytli po 25 kg

UHELNÉ BRIKETY (Rekord): - 2" volně ložené
- 6" volně ložené nebo pytlované po 40 kg
- 7" balené po 10 kg (igelit)

DŘEVĚNÉ BRIKETY EKO: - RUF- kostky z měkkého smrkového dřeva
- RUF HARD – kostky z tvrdého dřeva
- válečky ENERGO z měkkého dřeva
- válečky ENERGO HARD z tvrdého dřeva

DŘEVĚNÉ PELETY: - EN plus A1 (15kg - 6mm)

ŠTÍPANÉ DŘEVO: - balené v pytli po 25 kg

ZÁTOPOVÉ TRŠÍSKY: - balené v pytli

POSYPOVÁ SŮL: - balené v pytli po 25 kg

PROPAN BUTAN: - 2 kg, 10 kg, 33 kg

Paliva dopravíme dle objednaného množství sklápěcími vozy s pásem, hydraulickou rukou nebo dodávkou.

Nabízené zboží zakoupíte na provozovnách: STAVEBNINY a UHELNÉ SKLADY v Rokytnici nad Jizerou.

Technické informace poskytně pan Štěpánek tel: 603 729 927.

Provozovna:
Betonárka – Uhelné sklady
Dolní Rokytnice 297
512 44 Rokytnice nad Jizerou

Tel.: +420 481 523 321
Mobil : +420 732 904 499
E-mail: betonarka@stemro.

Kultura

KDP

IM

Krakonoš 2020

*Vítejte u nás na horách
rád vidím zas všechny známé.
Mám radost že jste přijeli
i když nelehkou dobu máme.*

*V říši mě jen kroutili jsme hlavou
a v němém úžasu si ověřili
co jste si na sebe vy lidi
o letošním jaru pořídili.*

*Vymysleli brouka, museli se schovat
šeptalo se po horách plnými doušky
víly se bály tancovat,
zvířátka běhat po lese
a skřítkové moji zas chtěli šít roušky.*

*A tak dovoďte bych popřál všem
rozumné mysli převahu
a hlavně pevné zdraví
bohatý divadelní život pro všechny
a ať vás život normální
zas všechny baví !!!*

5x a ještě jednou...

PeHe

Měsíc říjen uplynul v divných časech, které pokračují i v listopadu. Živá kultura spí. Divadlo, knihovna i muzeum, vše zavřené. Výstava k 50. ročníku národní přehlídky venkovských divadelních souborů z loňského roku je minulostí, aniž si ji letošní návštěvníci chystaného Krakonošova divadelního podzimu měli šanci prohlédnout. Těžko se mi hledají slova, která by nebyla sentimentální, ustrašená nebo zlostná, ale vyjádřila to, co jsme cítili jako pořadatelé, když padlo rozhodnutí ve čtvrtek vpředvečer zahájení, že se letošní 51. ročník KDP konat nebude. V tu chvíli jsem byla ráda za pokročilou techniku mobilních telefonů, aby se stihlo dát vědět všem, kteří už měli sbaleno a ráno vyráželi do Vysokého. A nebyly to jen soubory, ale také porotci, lektorů, kamarádi i diváci. Na bolavé pocity nebyl v tu chvíli čas, okamžité řešení to nedovolilo.

Vše bylo připraveno, počínaje informačním střediskem, které po 14 dnech

od otevření prodeje vstupenek hlásilo, že ¾ všech představení jsou vyprodány, přes ubytovatele, stravování, divadlo Krakonoš a propagaci, která letošního roku doznala výrazné grafické změny. Uklizené divadlo se těšilo na první hosty, přípravy byly jeviště, hlediště, šatny, půdička i občerstvení s kuchyňkou včetně zásob. Počítalo se s náročnými podmínkami pro dodržení hygienických předpisů - roušky, dezinfekce na ruce, dezinfekce divadelních prostor profesionální firmou, která sponzorsky poskytla nejen vybavení, ale i proškolení obsluhy. Ve snaze o dodržení hygienických nařízení byly zrušeny všechny doplňkové akce jako vítání, kurzy, setkání se soubory, jen aby soubory mohly za přísných opatření odehrát představení nominovaná do Vysokého z pěti pozdnějarních oblastních přehlídek - Miletina, Němčic, Boleradice, Štítiny a Josefova Dolu.

A tady je místo pro **první** poděkování, mířící ke všem hrajícím souborům

a pořadatelům postupových přehlídek za to, že reagovali na dané podmínky a hrálo se, aby KDP a jeho opět jubilejní 50. ročník ve Vysokém (včetně prvního ročníku v Žebráku tedy 51. ročník) mohl na podzim proběhnout.

Druhé poděkování posíláme na ministerstvo kultury do Prahy, krajský úřad do Liberce a pak také hlavnímu partnerovi do Emby Paseky a dalším přispívajícím z celé republiky za poskytnuté finanční prostředky. Vždyť vše potřebné bylo hotové a připravené a bylo nutné vzniklé závazky uhradit.

Třetí poděkování patří všem našim divákům za vstřícnost, nezlobili se, že čekáme s přímým prodejem na poslední chvíli, a bez protivností vraceli zpět nevyužitě vstupenky.

Čtvrté poděkování patří městu Vysoké, počínaje jeho vedením, jeho pracovníky a jeho občany za faktickou i morální podporu.

Páté poděkování míří do vlastních řad přípravného výboru a divadla Krakonoš, kde se valná většina podílela na stovkách hodin při náročné přípravě i za situace nejistého výsledku. Přehlídka letos neproběhla a je třeba proto zdůraznit, že vyrovnání se s touto

situací se podařilo pracovně, lidsky i finančně zvládnout.

Tato skutečnost však má, bohužel, velice negativní dopad pro divadelní spolek. Poprvé po 30 letech na něj plně dolehla zátěž vlastníka divadelní budovy. Přehlídka, a to hlavně díky dobrovolné práci členů, byla vždy velkým peněžním přínosem. Nemůže se hrát, nejsou příjmy ze vstupenek a v minulosti vytvořená finanční rezerva začíná mizet před očima. V létě se sice nespalo, ale to na udržení financí pro všechny nutné platby nestačí. Do konce roku se přežije, protože se našel dárc z vlastních řad a pravidelný příspěvek města na konání přehlídky by měl připadnout spolku. A to je velká naděje! Naděje, že se příští rok budova zase otevře, naplní se oba sály na jakékoliv akce a budeme se moci zase setkávat. O tom je naše činnost, o setkávání lidí, a nemusí to být jen v divadle. Pevně doufám, že tomu tak bude, že 50 let s Krakonošem a 234 let s divadlem přece nemůže ve Vysokém padnout.

Nenašla jsem lepší slovo než je **DĚKUJI**.

Svatava Hejralová, ředitelka KDP

PeHe

NABÍDKA PALIVOVÉHO DŘEVA

59,-

BRIKETY RUF HARD
EXCELENT – BUKOVÉ
5,90,-/kg

58,-

BRIKETY HARD EXTRA –
DUBOVÉ (délka 30cm)
6,80,-/kg

65,-

ZÁTOPOVÉ TRŠKY
(pytel-3kg)

**SUCHÉ DUBOVÉ DŘEVO
DO KRBU I KAMEN**

(délka polen 33cm)
**ROVNANÉ NA PALETÁCH
1,6m³**

3290,-/paleta

OBJEDNÁVEJTE NA: 604 186 266

OSOBNÍ ODBĚR - DŘEVO-OBCHOD JABLONEC nad Jizerou

734 399 031 v pracovní době 8-16 hod.

Knihovna doporučuje

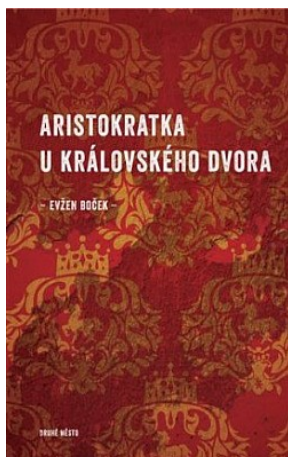
Zrcadlový muž Lars Kepler (thriller)

Mladá dívka zmizí cestou ze školy. O pět let později se její tělo objeví na hřišti v centru Stockholmu. Díky bezpečnostním kamerám se Joonovi Linnovi podaří najít očitého svědka, jenže se ukáže, že jde o psychicky nemocného muže. Z toho, co viděl, si vůbec nic nepamatuje. Joon se proto spojí s hypnotizérem. Pomůže mu odhalit pravdu?

Aristokratka u královského dvora Evžen Boček (humor)

Již v pátém dílu ze série mimořádně úspěšných humoristických románů o "poslední aristokratce" mimo jiné dojde k následujícím událostem: Marie Kostková se rozzuří na Maxe Launa, zorganizuje výpravu do Nizozemského království, dostane brilantové šperky nesmírné hodnoty, objeví v sobě vášeň pro nakupování, v doprovodu své matky a paní Tiché odletí do Haagu, kde se setká s královnou Beatrix, omylem navštíví obchod s marihuanou, zažije oslnivý úspěch na recepci v královském paláci a potká sympatického mladého muže.

Sněhová víla Daniela Krolupperová (pro děti)

Jednoduchý vánoční příběh pro malé čtenáře, vhodný jako první čtení.

Sněhová víla přichází tak jako každý rok na zem, aby dohlížela na sněžení. Zlý čert však na ni seslal kouzlo, které způsobí, že je jí taková zima, že nemůže pracovat. Víla se od moudrého výra dozví, že ji může zachránit jedině petrklíč. Všude za okny jsou však jenom vánoční hvězdy či vánoční kaktusy. Víla je zoufalá. U kostela ji však uvidí malý chlapec a vezme ji do dlaní. Jmenuje se Petr a má zvláštní příjmení – Klíč. Zlé kouzlo je zlomeno a pro vílu je to ten nejkrásnější vánoční dárek.

Divadlo

Prinášíme čtenářům Větrníku rozhovor s novým starostou divadelního spolku Krakonoš, který byl původně určen pro přehlídkový. Ten už nevyjde, proto si myslíme, že by mohl veřejnost zajímat. Rozhovor zachytila paní Kateřina Caithamlová, ve Vysokém není dlouho, má tedy nestranný náhled. Přejeme Honzovi Pohankovi

v nové funkci odvahu, optimismus, nápady, trpělivost a hlavně výdrž. Nastoupil do divadelního vlaku, který nemá přesný jízdní řád a přesto musí jet přesně i na nových kolejích. Věřím, že s ním rádi a bezpečně pojedeme i v dalších letech.

Za členy divadelního spolku Krakonoš.
-hej-

Jan Pohanka: Krakonoš pro mě představuje bandu lidí, která něco dělá dobře

V divadelním spolku je jeho jméno spojováno především se zajištěním technického zázemí, ačkoli mu nechybí ani herecké zkušenosti. Nyní se navíc seznamuje s další rolí, a to funkcí starosty spolku, jímž byl zvolen v létě.

V posledních dnech všichni sledujeme vývoj týkající se koronavirové krize a s ním spojená bezpečnostní opatření. Do jaké míry se tímto zkomplikovaly přípravy přehlídky?

Nová opatření přípravy zkomplikovala značně, protože se do poslední chvíle nevědělo, jestli přehlídku vůbec budeme schopni uspořádat. Tím, že vláda činnost povolila, nechala rozhodnutí na nás. Nemáme problém s tím sehrát soutěžní představení, protože letos se nám sešla výhradně činohra. Co naopak problém představuje, je skutečnost, že přehlídka není pouze o soutěžních představeních, ale i o spoustě doprovodných akcí, které jsme bohužel v mnoha případech byli nuceni zrušit.

K jakým změnám v důsledku toho tedy došlo?

Neuskuteční se vítání divadelních souborů před divadlem, stejně jako závěrečný bál Sejkorák, který je spojený s vyhlášením výsledků přehlídky.

Ovlivnila obava z koronaviru například i předprodej vstupenek?

To prozatím netušíme, protože před-

prodej začal dnes (v pondělí 5. října – pozn. autorky). Přehled tedy nemáme, ale počítáme s tím. Odhaduji, že budou obsazeny dvě třetiny míst oproti normálu.

Nedávno ses stal novým starostou spolku a zároveň působíš i v přípravě výboru Krakonošova divadelního podzimu. Jak ses k této funkci dostal?

Jako slepý k houslím. Ve spolku se pohybuji zhruba od svých patnácti let, kdy jsem začal pracovat v technice. Nějakou dobu jsem také členem jak přípravného výboru, tak výboru divadelního spolku. Letos se po čtyřech letech konala valná hromada, přičemž jsme věděli, že dosavadní starosta Karel Bárta už dál pokračovat nechce, přestože se téhle funkci věnoval poměrně dlouho a také dobře. Nově zvolený výbor tedy ze svého středu musel vybrat nového starostu. Sám jsem měl svého favorita a ani ve snu mě nenapadlo, že bych to mohl dělat právě já. I vzhledem k tomu, že jsem na takovou funkci poměrně mladý. Ale řekl jsem si, že to prostě zkusím.

Jak jsi zmínil, původně jsi měl na starost především technické zázemí divadla. Tomu se budeš věnovat i nadále?

V to doufám.

Zaskočilo tě už v nové roli něco?

Určitě právě situace kolem coronavi-
ru, protože to vůbec nebylo snadné
rozhodnout, a upřímně se bojím toho,
jak celá akce dopadne. Ne ve smyslu
strachu kvůli kontrolám z úřadů ohled-
ně porušování nařízení, ale spíš proto,
že divadlo je především o setkávání
lidí. Což je přesně to, co by se dnes dít
nemělo. Mám tedy obavy hlavně o bez-
pečnost návštěvníků. Hygienické pod-
mínky proto budeme dodržovat, jak jen
to půjde.

**Kdy ses začal aktivně zajímat o di-
vadlo?**

Na začátku mě popravdě tolik nezají-
malo přímo samotné divadlo jako prá-
vě technika. A dá se říct, že jsem tady
vydržel tak dlouho hlavně z toho důvo-
du, že tu je banda lidí, která něco dělá
dobře. A to se mi líbí.

Věnoval ses v průběhu let i hraní?

Hrál jsem několikrát, ale poměrně
málo. Vždycky říkám, že hraju jen teh-
dy, když potřebují někoho fakt dobrého.
Když dávno, asi v osmnácti, jsem

hrál například i prince v pohádce,
i když si myslím, že na to se typově ne-
hodím. Ale to byla spíš taková legrace.
A pak jsem měl to štěstí být u toho,
když se hrálo Malované na skle, což
bylo za poslední dekádu nejzásadnější
představení. Premiéru mělo, myslím,
v roce 2012 a udrželo se asi čtyři roky.
Opravdu se povedlo a dodnes na něj
všichni vzpomínáme, protože to pro
nás byl neuvěřitelný zážitek.

**Jaké bude další směřování spolku?
Máš v plánu nějaké inovace?**

Budova divadla patří spolku, což je
na jednu stranu výhoda, na stranu dru-
hou to ale představuje obrovské bře-
meno, co se týče údržby a financování.
Běžnou divadelní činností jsme schop-
ni pokrýt náklady na topení a menší
opravy, ale větší investice si dovolit
nemůžeme. Nastrádané rezervy se
v posledních letech vyčerpaly na natře-
ní střechy a rekonstrukci „hasičárny“,
která se přestavěla na sklad. Sice se
v podstatě vše dělá svépomocí, ale ně-

jaké peníze se samozřejmě vydat musí. Letošní rok byl z hlediska výdělku slabší právě i kvůli coronavirusové krizi, protože jsme nemohli hrát. Mým cílem je tedy sehnat finance, aby budova zůstala alespoň v takovém stavu, jako je v současnosti. Do budoucna je mým snem vytvořit nové sezení pro diváky a zajistit novou jevištní techniku – zavěšení opon a spouštění tahů. Jedná se o milionové položky, tudíž je mi jasné, že v blízké době to realizovatelné nebude. Rád bych ale připravil nějaké projekty, abychom měli představu, co to bude obnášet.

Dostáváte nějaké dotace?

Jako spolek nedostáváme, ale dotace drží přehlídku. Na ni získáváme peníze od Ministerstva kultury ČR, Libereckého kraje, města a dalších sponzorů. Samotný spolek pak žádá o granty od města, což se většinou daří. Nedávno jsme také u místní akční skupiny podali žádost o obnovu techniky v loutkovém divadle.

Chystáte se rozšířit repertoár o další hry?

Je zvykem, že se dělají jedna až dvě premiéry ročně, a doufám, že tomu tak bude i nadále. Já sám na to vliv nemám a nedržíme tu žádnou dramaturgii, tudíž je to především na režisérch. Aktuálně se zkouší hra Maškaráda od Terryho Pratchetta, která bude mít

premiéru v listopadu.

Všimla jsem si, že spolek je poměrně aktivní na Facebooku.

Za to musím poděkovat Ajce Dvořákové, která se tomu věnuje. Začala s tím sama od sebe a je to super.

Zaměřujete se i na další sociální sítě?

Zatím ne, ale nedávno jsem mluvil s kamarádem, který by chtěl zkusit založit Instagram. Je to fotograf, a navíc programátor, takže pro to má všechny předpoklady. Cílem je spíš držet krok s dobou než primární zaměření na propagaci a zvyšování návštěvnosti.

Zájem o představení ze strany diváků tedy přetrvává?

Ve Vysokém máme výhodu, že tu ochotnické divadlo má velkou tradici a lidé jsou zvyklí do divadla chodit. Hlavně na Vánoce a Velikonoce, kdy se konají premiéry. Stejně tak během přehlídky, kdy se návštěvnost pohybuje okolo devadesáti procent, přičemž večerní představení bývají až na výjimky vyprodaná, z čehož máme samozřejmě radost. Krakonošův divadelní podzim je zkrátka místní fenomén.

Honzo, jsi nejmladší starosta v dějnicích spolku, tak hodně sil, odvahy máš!

Muzeum

20 let od znovuvztyčení Mariánského sloupu na náměstí

Mariánský sloup působí svou jednoduchou samozřejmostí jako odvěká nedílná součást vysokého náměstí. Podobně jako většina ostatních Mariánských sloupů i na osudu tohoto sloupu se podepsaly dějiny. Symboly doby, v případě Mariánského sloupu spíše symboly víry, byly často v politicky revolučních dobách zase jako symboly bořeny.

Socha údajně pochází z roku 1759, jak dokládá nápis na původním pískovcovém podstavci. Jedna ze starších písemných zmínek o sloupu pochází z roku 1836, tenkrát však stával ještě před kostelem. Na náměstí byl přenesen až za starosty Josefa Kramáře v roce 1851, pravděpodobně díky zrušení starého hřbitova, který obklopoval kostel a zřízení hřbitova

nového. Protože byla socha nízká, byl k ní zhotoven podstavec z jednoho většího pískovcového kvádrů a tří stupňů. Na náměstí Mariánský sloup vystřídal starší, již značně sešlou sochu „dobrého pastýře“.

Dne 9. 6. 1959 byla údajně z bezpečnostních důvodů rozbourána na návrh členů MNV.

Zatímco sloup a podstavec byl úplně rozbit, soška Panny Marie s Ježíškem byla přenesena do kostela, kde stála poté dlouhých 41 let. Část sloupu se dochovala a byla v roce 2000 zakomponována do nového sloupu.

Letošní září uplynulo 20 let od návra-

tu Mariánské sošky zpět na náměstí na nový pískovcový podstavec a sloup. O restaurování této krásné dominanty vysokého náměstí se zasloužil akademický sochař Jiří Novák. Financovaná byla také díky veřejné sbírce, na kterou přispěli i vysočtí občané.

Dle fotografické dokumentace uložené ve Vlastivědném muzeu, článku od Mgr. Alice Sládkové z Větrníku (z listopadu-prosince 2000) a článku Mgr. Michala Jakla pro sborník Z českého ráje a Podkrkonoší 14/2001 a 15/2002.

Veřejné bruslení

I když Vysoké nad Jizerou je oblíbené v zimním období především kvůli lyžování, ale jak dokládá fotografie, kterou jsem našla u nás v muzeu, i bruslení nebylo na konci 19. století zdejšími lidem cizí. Velmi oblíbenou a rozšířenou společenskou sportovní zábavou během zimních měsíců se od třetí čtvrtiny 19. století a v prvních desetiletích století následujícího stalo veřejné brusle-

ní. Na zamrzlých řekách, slepých ramenech řek či jen na zamrzlé louce za městem se v průběhu zimy vystřídaly různé generace nadšených bruslařů. Bruslily nejenom děti, ale přidávali se i dospělí. Největší zastoupení ale měla především mládež, která toto venkovní setkání považovala jako možnost seznámení obou pohlaví s cílem navázat osobnější kontakt.

Ukázky bruslí nacházející se ve sbírce muzea. V současné době jsou vystaveny v lyžařské expozici.

Jelikož na bruslení nevzniklo žádné vhodné oblečení, tak se ženy i muži pohybovali po kluzišti v oděvu, jako kdyby šli na městské korzo. Na kluzišti stejně jako při procházkách městem panovala mezi bruslaři společenská a módní pravidla. Ženy nosily kostýmky s dlouhou sukní, na nich kabátky a na hlavě černý klobouk. Oproti tomu pánové na tom byli podstatně lépe. Nosili praktičtější oblečení, které bylo tvořeno oblekem a vestou. Na tomto obleku měli teplé zimníky s kožešinovým límcem. Na hlavách nosili buřinky, takže ani oni nemohli dělat žádné piruety. Tato secesní móda, především ta ženská, nebyla pro sport praktická, ale i tak můžeme zmínit jeden módní doplněk, který byl užitečný v tomto zimním

období. Jednalo se o rukávník, který chránil ruce žen před mrazem při pohybu venku. Mezi dámami byl velice oblíbený, jelikož plnil i funkci kabelky. Rukávničky měnily v průběhu let svou velikost, lišily se i tvarově a materiálně, ovšem nejčastěji byly zhotoveny z kožešiny. Ženy, kterým pro zahřátí nestačil pouze rukávník, mohly doplnit svůj oděv ještě dlouhou kožešinovou šálou.

Nejstarší brusle byly ze dřeva ve tvaru chodidla, na spodní straně bylo zapuštěno železko, ocelová lišta se žlábkem. Připevňovaly se pomocí řemenů k noze. Ocelové brusle se prosadily až v průběhu 19. století. Na malou ukázkou typu bruslí se můžete zajít podívat do stálé expozice našeho muzea.

**Tento rok se nekonají vánoční prohlídky
Vodsedálkova betlému**

*Bruslaři na kluzišti ve Vysokém nad Jizerou
v roce 1891.*

Vážení příznivci vyšockého muzea,

i přes nepříznivou dobu chceme pro
vás připravit novou výstavu

KRAKONOŠ 100x JINAK

Plánujeme ji na celý příští rok v horní
galerii muzea.

Ze sbírek muzea by se jich tolik nese-
šlo, proto prosíme o možnosti zápůjčky
jakéhokoliv zpodobnění Krakonoše
z jakéhokoliv materiálu a na čemkoliv
(dřevo, papír, látka, keramika, sklo,
malba).

*Děkujeme za ochotu, spojení na nás
481 593 118 nebo na mobil 732 345 265.*

Sport

Turisté

Vážení čtenáři Větrníku,

to byly časy když jsme mohli volně dýchat a pořádat hromadné akce. Vše je minulost, ale snad se zase vrátíme k těm lepším časům.

V závěru minulého čísla Větrníku jsem psal o připravovaném zamykání cest v listopadu. Vše se zrušilo bez ohledu jaká to byla tradice. I podzemní výlety vzaly za své.

Na 10. září jsme měli naplánovaný pěší výlet z Jilemnice do Košťálova, to bylo ještě před tím velkým třeskem. Z Jilemnice vedla trasa po zelené značce Zvědavou uličkou směr Mříčná, tady nás čekal nepříjemný úsek po silnici, ale brzy jsme odbočili a sestoupili k nedaleké farmě, kde chovají koně a mají tam i velblouda. Ještě ve Mříčné jsme procházeli kolem rodného domu Jana Buchara. Byl to všestranný člověk, byl řídícím učitelem, muzikantem, vypravěčem v krkonošském nářečí, propagátorem lyžování a turistiky. Je

po něm nazvána červená turistická trasa, která vede z Jilemnice k prameni Labe, měří 31 km. Spisovatelem se stal až ve svých 78 letech a se světem se rozloučil v knize větou „Až přijde ta Ančka s kúsou, a řekne Tak Jene, dopi, dokuř a dem’, no tak pujdu“.

Cestou na Strážník jsme sbírali houby, ale tlačil nás čas. V Bystré byla odbočka na Podkamínky a pak již bylo klesání na zastávku busu u Kosinů do Semil a domů. Této akce za krásného počasí se zúčastnilo 9 lidí a ušli jsme 12 km.

Další akci, kterou jsme podnikli, ale tentokrát na kolech, byla v Českém Ráji. Ubytování bylo v Libošovicích. Tam jsme dojeli po vlastní ose a zavažadla nám přepravilo auto TJ. V Rovensku byla velká slavnost a průvod vycházel od obrácených zvonů až na náměstí. Pan farář žehnal městu Rovensku a zahájil tím začátek této akce.

My jsme ale museli pokračovat dál.

Druhý den trochu poprchávalo a vyrazili jsme pěšky do Sobotky. Cestou k Humprechtu jsme míjeli kapličku, která tam stojí již od roku 1731. U Humprechtu je hřbitov, kde je pohřben Fráňa Šrámek. Na zámku nám průvodkyně vyprávěla o historii, v kapli nám i zazpívala, protože je tam krásná akustika. Také vysvětlila důvod, proč je na zámku Turecký půlměsíc, to je jako vděk za odvrácení diplomatickou cestou od hrozící války s Turky. Zámek je dobře udržován a byl postaven za neuvěřitelné dva roky. Pak nás cesta vedla dolů do Sobotky. Tady je na náměstí busta Fráni Šrámka na jeho rodném domě. Ze Sobotky vedla cesta podle zachovalých roubenek a po cyklostezce jsme doputovali do Libošovic.

Třetí den již bylo slunečno a naše cesta na kolech vedla ke Kosti, tady jsme si připomněli místo, ze kterého jsou vidět všechny čtyři rohy věže hradu.

Na Branžeži byla zastávka u rybníku a následovalo stoupání na Mužský. Tady se někdy stane, že pod vámi proletí letadlo, které startuje z nedalekých Hoškovic. Po občerstvení vedla naše trasa na Dneboh, Kavčinu, k rybníku

Žabakor a Skokovy. Za Vyskří jsme špatně odbočili a na správnou cestu jsme se dostali po náročném terénu. Bylo to jen pro zdatné cyklisty, a to my jsme! Na poslední den zbyla cesta domů, vedla zase přes naši oblíbenou Vyskeř, protože je z každé strany dobré stoupání. Za Drahoňovicemi přišel krásný úsek po silničce plné zatáček a stoupání. Na Hrubé Skále jsme si prohlédli nádvoří a kochali se výhledy do Krkonoš. Ještě další zajímavost byla dole ve vesnici na radnici. Tady nám paní matrikářka ukázala nádhernou obřadní síň s dobovým nábytkem. Pak bylo ještě občerstvení v Tatobitech u Studničku a návštěva u Stromu roku, kterou je lípa na konci vesnice. To už následoval jen výšlap do Vysokého. Vše proběhlo bez nehod a ujeli jsme asi 200 km na kole a 16 km pěšky.

Nyní je taková doba, že se nedaří dělat žádné společné akce. Měli jsme mít seminář v Doksech, ale taky byl zrušen. Čekáme až napadne sníh a budou lepší časy.

Přeji Vám všem pevné zdraví a Jaroslavu Kučerovi zvlášť, bude mít v prosinci životní jubileum.

Jirka Mohr

Volejbal

Neskládáme zbraně - čekáme na uvolnění

Vysočtí volejbalisté, podobně jako ostatní sportovní, nemohou odehrát svoji pravidelnou podzimní část své soutěže - KP I mužů.

Je to velká škoda, protože družstvo je letos dobře poskládané a posílené o zkušené borce (z Dřevěnice a Rakovníka). Týden před zahájením soutěže absolvovali stmelovací soustředění. To proběhlo po volebním víkendu na začátku října a povedlo se. Včetně posezení u Kácy, kde se hlasovalo o novém názvu družstva.

Plebiscit rozhodl, že se nově budou volejbalisté jmenovat "BOOMBEARDS" a ve znaku bude medvěd !

Nově Vám představujeme nově potíštěné dresy vysockých "bombardáků" i s Medvědem na rameni. Podle všech dostupných informací se letošní podzimní část ani nezačne. Věříme, že alespoň jarní část bude sehraána. Sportov-

ci dostali individuální tréninkový plán, doléčují zdravotní šrámy z minulosti a již se těší na další zápasy pod vysokou sítí. Držme se od sebe - a věrme, že se brzy zas normálně sejdeme, protože tohle rozhodně normální není!

Sportu a Medvědům zdar.

Ing. Jiří G. Čermák

**Redakce Větrníku přeje
všem věrným čtenářům
poklidné svátky vánoční,
veselého Silvestra
a do nového roku
hodně štěstí, zdraví a lásky.**

Společenská kronika

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Brtek Vladimír	72 let
Černá Mária	87 let
Harčariková Miloslava	74 let
Hladíková Anna	77 let
Holá Jana	76 let
Hubačíková Slávka	84 let
Kellnerová Jindra	71 let
Knížková Jarmila	79 let
Konířová Milada	82 let
Krob Ladislav	76 let
Kučera Jaroslav	70 let
Kučerová Hana	74 let
Malík Josef	76 let
Mejzlík Jan	71 let
Petrušková Vlastimila	76 let
Pohanka Petr	72 let
Skalská Zdeňka	72 let
Škalský Milan	77 let
Šinkora Alois	82 let
Vaverka Jan	76 let
Veselská Libuše	85 let
Vodseďálek Vladimír	79 let
Vodseďálková Marta	76 let

Sklenařice

Cornová Jarmila	70 let
Holub Vladislav	70 let
Špidlen František	80 let
Tomešová Františka	90 let
Zemánek Jindřich	74 let

Stará Ves

Volmutová Stanislava	76 let
----------------------	--------

Horní Tříč

Fučíková Zdeňka	73 let
Kalousová Hana	84 let
Štrobach Ladislav	85 let

Zlatá svatba

Dne 31. 10. oslavili zlatou svatbu manželé **Petr a Ludmila Grosmanovi** z Vysokého.

Úmrtí

Dne 13. 8. zemřel ve věku nedožitých 64 let pan **Miroslav Nosek** ze Sklenařic.

Dne 23. 10. zemřel ve věku 77 let pan **Jan Anděl** ze Tříče.

Dne 1. 11. zemřela ve věku 83 let paní **Věra Petrušková** z Vysokého.

Dne 6. 11. zemřela ve věku 91 let paní **Zina Žantová** z Vysokého.

Dne 11. 11. zemřel ve věku 74 let pan **Stanislav Haas** ze Staré Vsi.

Dne 16. 11. zemřela ve věku 48 let paní **Pavína Nesvadbová**.

Poděkování

Jan Anděl, člověk, který tolik miloval život, nám odešel navždy. V této těžké době jsme se s ním ani rozloučit nemohli, jak bychom si přáli. Jeho velikou láskou bylo fotografování. Ze všeho nejvíce fotil krajiny, lesy, stromy a pole. Jeho fotografie byly prezentovány téměř po celém světě. I když byl původem z Prahy, miloval zdejší kraj, kde posledních 9 let žil. Velmi nám schází.

Děkuji za projevení soustrasti a slova útěchy.

Hana Andělová

